

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1320-ҳадис

3191/1319 – وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ – فِي رِوَايَةٍ – قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ، كَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، كَتَبَ فِي الذِّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ، وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ. فَتَنَادَى مُنَادٍ: ذَهَبَتْ نَاقَتُكَ يَا ابْنَ الْخُصَيْنِ، فَأَنْطَلَقْتُ فَإِذَا هِيَ يَفْطَعُ دُوتَهَا السَّرَابَ،

فَوَاللَّهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ تَحْتَهَا.

1319A.3191. Имрон ибн Ҳусойн розияллоху анҳумодан ривоят қилинади:

«Туямни эшик олдига боғлаб, Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларига кирдим. У зотнинг ҳузурларига бир гуруҳ Бану Тамимликлар ҳам келишди. Набий соллаллоху алайҳи васаллам: **«Эй Бану Тамим, хушхабарни қабул қилиб олинглар!»** дедилар. Улар икки марта: «Дарҳақиқат, бизни хушнуд қилдингиз, энди Бизга хушхабар бериб бўлгансиз, ундан кўра бизга ато беринг», дейишди. Сўнг у зотнинг ҳузурларига бир гуруҳ яманликлар киришди. У зот: **«Хушхабарни қабул қилиб олинглар, эй яманликлар! Зеро Бану Тамим уни қабул қилмади»** дедилар. Улар: «Қабул қилиб олдик, эй Аллоҳнинг Расули! Биз ўзи сиздан мана бу иш ҳақида сўраш учун келганмиз...» дейишди. У зот: **«Аллоҳ бор эди. Ундан бошқа бирор нарса йўқ эди, Арши сув устида эди. У Зот Зикрга* ҳар бир нарсани ёзди ва осмонлару ерни яратди»**, дедилар. Шу пайт бир жарчи: «Туянг қочиб кетди, эй Ибн Ҳусойн!» деб қичқириб қолди. Мен йўлга тушдим, қарасам, (мен билан) уни сароб ажратиб турарди.* Аллоҳга қасамки, қанийди ўшанда уни ташлаб кетган бўлсам, деб орзу қиламан».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

